

RELIGIÓ

MÉS INFORMACIÓ SOBRE L'ACTUALITAT RELIGIOSA A
<http://www.catalunyareligio.cat>

L'arquebisbe de Luxemburg, Jean-Claude Hollerich, aborda els reptes i futur de la institució

L'Església del demà

SÍLVIA OLLER
Barcelona

Si volem ser una església missionera en aquesta societat canviant, hem d'adoptar l'actitud de Jesús i acceptar tothom. Això no significa que estiguem d'acord amb tot, acceptem la persona, no l'opinió". Amb aquestes paraules el cardenal arquebisbe de Luxemburg Jean-Claude Hollerich i relator del sinode de la sinodalitat, el procés d'escolta i diàleg impulsat pel papa Francesc que ha completat fa unes setmanes al Vaticà la seva primera fase i que culminarà l'any 2024, va instar a construir una Església en què "tots siguin acceptats, se sentin importants i benvinguts".

El cardenal va llançar aquest missatge dimarts durant la inauguració del curs de la Fundació Joan Maragall, en què va posar alguns exemples d'aquesta societat canviant i alhora "polaritzada", com també ho està l'Església. Al Japó, on va estudiar llengua i cultura japonesa i teologia a la Universitat Sophia de Tòquio, de la qual va ser vicerector més tard, va dir que va aprendre a ser "missioner en una societat postmoderna". El seu contacte amb joves estudiants del Japó, però també del seu país natal, Luxemburg, li ha permès veure com "els canons culturals que van assentar la nostra civilització ja no funcionen".

"Conec joves de 15 o 16 anys que no han llegit mai un llibre, més enllà dels obligats a l'escola; alguns no consideren la música clàssica com a veritable música i el seu coneixement re-

David Jou, Jean-Claude Hollerich, el bisbe auxiliar de Barcelona, David Abadías i Jaume Angelats

Nou president a la Fundació Joan Maragall

■ El rector de la parròquia de Cadaqués, Jaume Angelats, és el nou president de la Fundació Joan Maragall, dependent de l'arquebisbat de Barcelona. Angelats succeeix David Jou al càrrec, que ha estat al capdavant de la fundació aquests últims quatre anys. L'entitat, sorgida fa 35 anys com a espai de diàleg entre cristianisme i cultura, ha canviat la seva seu i des de fa un mes s'ubica al palau de la Balmesiana.

ligió, en molts casos, és proper al zero", va explicar el religiós. "Poden ser davant del Judici Final a la Capella Sixtina i no entendre'n el missatge, com tampoc els passatges de la Bíblia que van inspirar generacions senceres", va exposar Hollerich per exemplificar aquest "canvi profund" de la societat actual.

En aquest sentit, afirma que l'Església ha de ser "missionera" i ha "d'aprendre a parlar el llenguatge de la gent" i a "convertir-se en una Església viva". Per aquest motiu, va fer una mica d'autocrítica. "Cal entendre que una persona jove vulgui anar a l'església evangèlica, on sent la comunitat i la pregària, en comptes de venir amb nosaltres", va afirmar el prelat, que va ser president de la Co-

missió de Conferències Episcopals de la Unió Europea. "Cal trobar una manera diferent de ser Església junts", va indicar.

Tot i això, l'arquebisbe lu-

"L'Església ha de ser missionera i aprendre a parlar el llenguatge de la gent en aquesta societat canviant"

xemburguès augura després de l'acabament de la primera part del Sinode del qual ha estat relator un "futur prometedor per a l'Església catòlica", convençut que "estem davant una nova primavera".●

La Mostra de Cinema Espiritual acull 90 títols

■ La pobresa, la política i les religions centren una nova edició de la Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya, que se celebrarà del 15 al 30 de novembre en una quarantena de sales de cinema. En total, s'han programat, aquesta vintena edició, noranta projeccions en diferents ciutats. Entre els films destaquen *Albada a Calcuta*, un documental que mostra el llegat de Santa Teresa de Calcuta a partir del testimoni de creients espanyols, i *La carta*, una pel·lícula produïda per la Santa Seu que aborda l'interès del Papa per la cura del planeta, plasmat a l'encíclica *Laudato si*, entre altres temes. / Redacció

Fragmenta publica assajos sobre els deu manaments

■ L'editorial Fragmenta ha presentat la sèrie d'assajos *Deu manaments*, amb què ha convidat deu autors a reflexionar sobre les lleis morals de les religions abrahàmiques. Els volums ofereixen una lectura de cadascun dels manaments de manera interdisciplinària. "Inclouen des de la filosofia fins a la política, passant per l'estudi teològic, la psicologia i la filologia", segons explica la coordinadora de la sèrie, Anna Punsoda. Els dos primers títols publicats són *Estimaràs Déu sobre totes les coses*, de Jordi Graupera, i *No diràs el nom de Déu en va*, d'Ignasi Moreta. La resta d'assajos s'aniran publicant fins al 2024. / Redacció

Valorar l'aportació social, cultural i espiritual que els membres de l'Església catòlica fan i irradien, també ha de significar sostenir-la en les necessitats econòmiques que se'n deriven. Som en temps de dificultats econòmiques i de poca confiança en el futur, i alhora són patents els déficits i límits que aquesta institució també té, però ens adonem que du a terme una gran tasca en el camp educatiu, caritatiu, guardant el tresor artístic i estant a prop dels desfavorits, i en tants camps de l'acció social. Per a tot això, necessita suport econòmic i millora en responsabilitat i transparència, ajudats pels tècnics econòmics que calguin.

Aquest diumenge, i des de fa bastants anys, a Catalunya celebrem la col·lecta de "germanor" que ens recorda que hem de ser corresponsables de l'Església diocesana, de la qual la parròquia o la institució eclesial més coneguda i propera és part. Aquesta col·lecta ve a reforçar el Fons Comú Diocesà, des d'on s'han d'atendre les necessitats de les diòcesis: el sosteni-

DES DE LA DIÒCESI

Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

Sostenir l'Església

ment dels departaments pastorals, la restauració de temples, rectories i les ajudes per a obres, el manteniment dels locals parroquials, el servei dels necessitats, la catequesi, les revistes i publicacions diocesanes, les trobades formatives, les

obres missioneres i especialment la retribució dels preveres en actiu i del personal remunerat i el complement de la pensió dels sacerdots jubilats.

L'acord del 2003 entre la Santa Seu i el Govern espanyol es va establir que el finançament seria d'un 0,7% del que es recull a través de les declaracions de la renda i per a aquells que lliurement marquin la seva "X" a la declaració. Amb aquest sistema de col·laboració, l'Estat permet que les persones que volen ajudar l'Església catòlica ho puguin fer marcant la X, a través de l'assignació tributària. No és cap aportació directa de l'Estat, ni és diner públic, sinó que són diners dels declarants que, si ho volen, lliurement els assignen o no a una confessió religiosa o a una finalitat social, o a les dues a la vegada, ja que no són incompatibles. És molt d'agrair la col·laboració dels que consignen la seva voluntat positiva i convindria que a Catalunya en fossin molts més.

Des del març, l'Església ha renunciat a l'exempció de dos impostos: el de contribucions especials i l'impost sobre successions, instal·lacions i obres (ICIO).

S'equipara així, pel que fa al règim fiscal, amb el de les entitats sense ànim de lucre, d'acord amb el principi de no privilegi i de no discriminació. L'aportació a través de l'IRPF representa un 24% de les necessitats bàsiques de l'Església, i el 76% restant prové de les aportacions dels fidels (33%), ingressos patrimonials i altres

L'aportació a través de l'IRPF és un 24% de les necessitats bàsiques de l'Església

activitats (14%), i altres ingressos (29%). Caminem cap a l'autofinançament, però no s'hi ha arribat. Lògicament, es continuen necessitant les donacions de tots els que, siguin o no creients, valoren positivament l'acció dels catòlics, ja que fonamentalment l'Església viu del que aporten amb llibertat i responsabilitat els creients i les persones simpatitzants.●